

Bambule

Marie Pospíchalová, 2008

1. Co se to smě-je na mě z po-vzdá-lí, ne-ní to snad stan je to stan, je to
(2. Stan zmi-zel) ná-hle z mé-ho po-hle-du, zů-stal jsem tam sám bez de-chu, ře - knu

stan. Za -má- vá svo-jí cel-tou s bam-bu-lí, ře-kne na-stav dlaň, na-stav dlaň, na - stav
vám. Všu-de ko - lem je mo-drá o -blo- ha, kvě-ty po -se- tá, do -ko - la, ra - dost-

dlaň. Dám Ti je-dno vel-ké ta-jem-ství ka-mí-nek pro ště-stí, vza-tý z ře-ky zva-né Or-lic-
-ná. A tak hle-dím na ten ka-mí-nek, vel-ký vůz je tu hned, o-dve-ze mě za tím krá-lo-

ká. Ref.1:Ten při-ve-de Tě tam, kde ra-dost s ví-rou tan-čí, kde fů-ra dě -tí má - vá Bo-hu na po-
-vstvím. Ref.2:A při -ve- zl mě tam, kde ra-dost s ví-rou tan-čí kde s fů-rou dě-tí má - vám Bo-hu na po-

-zdrav, tak ne-boj se a zpí - vej, sny si pl - nit za - čni, to
-zdrav, tak ne-boj se a zpí - vej, sny si pl - nit za - čni, to

ne-ko-ne-čnou sí - lu má. 1.
ne-ko-ne-čnou sí - lu má, 2. Stan zmi-zel sí - lu má.